

τακόσες κάποιος συγγραφέας πού τὸ σιγύρισε καὶ πεντακόσες ἕνας γνωστός κριτικός πού «ἀνέλαβε ἐργολαβικῶς», νὰ ποῦμε, νὰν τὸ ὑποστηρίξει στὸν τύπο.

— Τὸ δράμα αὐτὸ ἄρσσε καὶ στὸν κ. Κ. Μιχαλόπουλο πού γράφει δράματα «Γιὰ τὴν τιμὴ τῆς ἀδερφῆς» καὶ τουρκοκριτικές γιὰ τὰ θέατρα στὴν «Ἐφημερίδα». Νά, τὸ μεγάλο λάθος τοῦ κ. Δαμίρη. Ἐπρεπε νὰ δώσει κάτι καὶ στὸν κ. Μιχαλόπουλο γιὰ νὰ γλυτώσει ἀπ' αὐτὴ τὴ μεγάλη συμφορὰ.

— Στὰ «Παναθηναῖα» δημοσιεύεται μιὰ πολὺ καλὴ μετάφραση τῆς «Νεκρῆς Πολιτείας» τοῦ Ντανούντσιο. Τὴ μετάφραση τὴν ἔχει φιλοτεχνήσει ὁ κ. Κ. Μιχαηλίδης τῶν «Παναθηναίων» καὶ εἶναι, ἐξὸν ἀπὸ λιγιστὲς λέξεις, πέρα πέρα δημοτικὴ.

— Τὸ κατατόπι τοῦ περιοδικοῦ «Γράμματα» εἶναι: Revue Grammata, P. O. B. 1146, Alexandrie (Egypte).

— Ξαναβγήκε ἡ «Νεότης» τῆς Σμύρνης, καλοτυπωμένη καὶ μὲ ὕλη διαλεκτὴ, στὴ δημοτικὴ γραμμένη. Θὰ βγαίνει κάθε μῆνα καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς εἶναι 10 δρ. τὴ χρονιά. Ὅποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες μπορεῖ νὰ γράφει στὸ διευθυντὴ τῆς κ. Θεόδωρο Ἐξαρχο (Poste restante Française — Smyrne).

— Ὁ βοηθὸς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καὶ συνεργάτης μας κ. Σπύρος Ἀλιμπέρτης δημοσιεύει τώρα ταχτικά στὴ «Νέα Ἡμέρα» ἐπιστημονικὰ ἄρθρα, σκετικὰ μὲ τὴν ἐπιστήμη του. Ἐἴδη τοῦ κ. Ἀλιμπέρτη εἶναι γραμμένα, κατὰ τὴν καινούρια δημοτικιστικὴ μέθοδο, στὴ μισοκαθαρεύουσα. Ἡ «Νέα Ἡμέρα» δημοσιεύοντας τὸ δεύτερο ἄρθρο του τὸν ἀνακηρύττει «ἐπιστημονικὸν ἀστὲρα πρῶτον μεγέθους». Συφωνοῦμε πέρα πέρα μὲ τὴν κρίση τῆς καὶ τὸ καταχαιρόμαστε πού ὁ κ. Ἀλιμπέρτης τάποφάσισε ἐπιτέλους νὰ μπεῖ στὴ «μεγάλῃ δημοσιότητι» καὶ νὰ κάνει γνωστὴ τὴ μεγάλη ἐπιστημονικὴ ἀξία του πού ἴσαμε τώρα οἱ πῶς στενοὶ τοῦ φίλοι τὴν ξέραμε καὶ τὴν καμαρώνουμε.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

«**Η ΝΕΑ ΗΜΕΡΑ**». Ἦρθε κ' ἡ «Νέα Ἡμέρα» σεμνὴ, σοβαρὴ, μετρίσφρονη. Μὰ ἡ ἀρθρογραφία τῆς ἄτονη, χλιαρὴ. Περιμέναμε νὰ βροῦμε ζωὴ στὴν ἐφημερίδα πού ἔρχεται μὲ τὸ σκοπὸ νὰ μερφώσει, νὰ ἀνορθώσει τὸ λαὸ μας φέρνοντάς τονε σ' ἐπίπεδο πολιτικῆς μόρφωσης ἀντάξιο στὰ πολιτικά του δικαιώματα. Χαιρόμαστε ὀπωσδήποτε πού τῶδαλε τὸ μεγάλο αὐτὸ γιὰ σκοπὸ του τὸ νέο φύλλο ἴσως μ' αὐτὸ διευκολύνει τὸν κ. Βενιζέλο νὰ σκεφτεῖ καὶ αὐτὸς σοβαρὰ τὸ ἴδιο ζήτημα καὶ νὰ ὑποδοηθῆσει τὸν ἀγῶνα συντελώντας μὲ τὴ σύσταση πραγματικὰ φιλελεύτερων πολιτικῶν συλλόγων, πού τόσες φορές ὑποσχέθηκε καὶ δυστυχῶς τόσον καιρὸ ξεχνάει, — **ἀν καὶ ἀπὸ αὐτὸν πού ἦρθε γιὰ ν' ἀλλάξει τὸ σύστημα περιμέναμε τουλάχιστο περισσότερο σεβασμὸ στὶς ὑποσχέσεις του, κ. Γρανίτσα,** — στὴ μόρφωση καὶ θεμελίωση τῆς φιλελεύτερης ἰδεολογίας πού ταιριάζει στὸ λαὸ μας. Μόνο μ' ἐφημερίδα δὲν κατορθώνεται αὐτό· πολὺ λιγώτερο δταν αὐτὴ παρουσιάζεται μὲ ἀστενικὲς ἐπιστημονικὲς βάσεις. Κι' αὐτὸ δυστυχῶς συμβαίνει στὴ «Νέα Ἡμέρα».

ἔτσι στὸ κύριο ἄρθρο τοῦ πρώτου φύλλου τῆς φαρύουμε τὴν ἀκόλουθη φράση, πού τὴ βρίσκουμε βέβαια συχνὰ στὶς ρωμαϊκὲς ἐφημερίδες καὶ σὲ λογῆς λογῆς ρωμαϊκὰ στίματα, μὰ δὲν τὴν περιμέναμε ἀπὸ φύλλο μεταρρυθμιστικὸ, φύλλο πού ἔπρεπε νὰ ἔχει πολὺ γερὲς βάσεις κοινωνιολογίας: «(λέγοντας ἀνόρθωση) ἐννοεῖ ἐν πρώτοις τὴν διασκευτὴν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἐν γένει διοικήσεως τοιαύτην, ὥστε τὸ κράτος νὰ γίνῃ εἰς τοὺς πολίτας αἰσθητὸν ὄχι ὡς ἐχθρὸς· ἀλλ' οὔτε ὡς φίλος· (πολὺ σωστά!) νὰ γίνῃ αἰσθητὸν ὡς (αὐτοὶ οἱ πολῖτες — ὄχι, λάθος) γενικὸς προστάτης τῶν κοινωνικῶν συμφερόντων των, προστάτης ἀπαθῆς, ἐπιβλητικὸς, δίκαιος». Τί ὁμορφο πρᾶμα νὰ εἶναι τὸ Κράτος προστάτης τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν! Οἱ πολῖτες ξεχωρίζουν ἀπὸ τὸ Κράτος! Δὲν τὸ ἀποτελοῦν! Εἶναι καλὲς ἰδέες αὐτὲς βέβαια γιὰ μιὰ ἐποχὴ πού ἕνας ἄνθρωπος ἢ μιὰ τάξη ἀνθρώπων μικρὴ, πολὺ μικρὴ μπορούσε νὰ λέει «l'état c'est moi!» Μὰ τὸ δικὸ μας τὸ πολίτευμα ἦρθε μὲ ἄλλες ἀρχές. Κι ἂν ὡς τώρα στὴν πράξιν δημιουργήθηκε καὶ σὲ μᾶς πολιτικὴ ὀλιγαρχία, τὸ μεταρρυθμιστικὸ φύλλο ἔπρεπε νὰ τονίσει πῶς ὁ λαὸς πρέπει νὰ μορφωθεῖ ἔτσι, ὥστε νὰ νοιώσει πῶς αὐτὸς εἶναι τὸ κράτος. Κ' ἔπειτα «τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν» — στὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, στὸ 1912! Ἀὐτὸ καὶ δὲν πῆραμε ἀκόμα εἶδηση, πῶς τέτοια κοινὰ συμφέροντα δὲν ὑπάρχουν, πῶς τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα εἶναι συμφέροντα τάξεων, τάξεων, τάξεων! Καὶ νὰ σκεφθεῖ κανεὶς πῶς ἡ «Νέα Ἡμέρα» μᾶς ἔρχεται ἀπὸ χώρα γερμανικὴ, ἀπὸ λαὸ πού μᾶς παρουσιάζει σήμερα τὴν τελειότερη πολιτικὴ ὀργάνωση! Μὲ ἀληθινὴ ἀπογοήτευση διάβασα τὶς γραμμὲς ἐκεῖνες τῆς «Νέας Ἡμέρας». Ὅχι λαὸ συμπληρωτικὸ στοιχεῖο τοῦ Κράτους, τὰ κρέατα δηλαδὴ γύρω στὸ σκελετὸ τῆς διοικήσεως, τῆς διοικήσεως πού εἶναι ὄργανο, **δημιουργημα** τοῦ λαοῦ (γιατὶ αὐτὸς ἔχει στὸ χέρι του νὰ τὴ διορίσει, νὰ τὴν πάψει, νὰ τὴν ὑποτάξει κάθε στιγμή στὴ θέλησή του) — μὰ λαὸ - Κράτος. Ὅχι κοινωνικὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν — μὰ συμφέροντα μιᾶς ὀρισμένης τάξεως καὶ εἰδικὰ «τῶν ἰσχυρῶν (ὅς εἶναι!) τάξεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας». Σὲ τέτοιες βάσεις στερεωμένη θέλωμε τὴν οἰκοδομὴ ἐνὸς φιλελεύτερου, ἀναμορφωτικοῦ φύλλου.

Γ. Γ. Τὶς τελευταῖες μέρες τὰ τυπογραφικὰ στοιχεία τοῦ κύριου ἄρθρου καὶ τῶν τηλεγραφημάτων μεγάλωσαν· μήπως αὐτὸ ἔχει σχέση μὲ τὸ ζελεῖο τοῦ Πρακτορεῖου; Ἀπὸ τώρα ; ; !

A. T.

Ο ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ. Τὸ ἐπεισόδιο τὸ φαρισαϊκὸ τοῦ

καθηγητή Κουτρέλη που κατάγγειλε τὸ Γυμνασιάρχην Λορεντζάτο γιατί δὲν ἔκαμε τὸ σταυρό του, τέλιωσε, καὶ πολυκαλὰ μάλιστα. Τὸ ἐποπτικὸ συμβούλιο, μὲ ὅλες τὶς διαμαρτυρίες τοῦ κ. Δέρβου, πρότεινε τὴν τρίμηνη πάψη τοῦ Φαρισαίου καθηγητῆ καὶ τὴν μετάθεσίν του ἀπὸ τὴν Ἀθήνα σ' ἐπαρχιακὸ Γυμνάσιο. Κ' ἔτσι ὁ κ. Κουτρέλης θὰ χτυπάει τώρα τὴν κούτρα του γι' αὐτὸ ποῦκαμε, καὶ θὰ καθίσει πιά καλὰ καὶ μεις καλύτερα.

ΤΟ ΡΑΣΟ. Μὰ τὸ ράσο, λένε, ἀναψε καὶ φούντωσε. Ἡ Ἰ. Σύνοδο στὴν τελευταία τῆς συνεδρία ἀποφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς υποθέσεως καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κ. Κουτρέλη ἀπὸ τὴν ποινὴν». Μπορεῖ καὶ νὰν τὸ καταφέρει. "Ὅλα γίνονται δῶ. Ὅταν ὁ Ἄρειος Πάγος ἔρχεται καὶ σοῦ ἐπικρῶνει τὸ βούλευμα τοῦ Ἐφετείου τῆς Ἀρισσας γιὰ τὰ δῆθεν ἀθεϊστικά τοῦ Βόλου, γιατί τάχα καὶ ὁ Ἰπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ μὴ σεβαστεῖ αὐριο τὴ Συνοδικὴ ἀπόφαση, μὴ θέλοντας νὰ τὰ χαλάσει μὲ τὸ ράσο, ποῦ ἀντιπροσωπεύει ψήφους καὶ αὐτό ;

Ἐπειτα περνάμε πονηρὲς μέρες καὶ ἂν ὁ κ. Ἰπουργὸς δείξει κάπια ἀσέβεια στὴν Ἰ. Σύνοδο μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ἄθεος — καὶ βλάστημά τα !

Ἡ ΤΙΜΗ. Ἐδωσε πάλι καὶ πήρε τοῦτες τὶς μέρες τὸ περίφημο καὶ περιλάλητο ζήτημα. Μπάμ ! ἀπὸ δῶ. Μπούμ ! ἀπὸ κεῖ. Οἱ κ. κ. Τίμοι πάνε νὰ καταντήσουνε τὴν ταλαίπωρη Ἑλλάδα ἕνα ἀπέραντο μακελεῖό.

Δὲ θὰ βρεθοῦνε ἐπιτέλους δώδεκα ἄτιμοι (τί νὰ ποῦμε ;) ἔνορκοι νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τίμιους κακούργους ;

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Θ. Κουγ. Καβάρα. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Ἄρ. Κυρ. Samsoun. Λάβαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐκ. Ὀμ.» εἶναι ὁδὸς Λέκα 4. — κ. Κ. Κον. Μυτιλήνη. Λάβαμε τὶς συντρομὲς τῶν κ. κ. Ἐλευθ. καὶ Κ. Θαλ. καὶ σ' εὐχαριστοῦμε. Φρόντισε καὶ γιὰ τὶς ἄλλες. Θὰ σοῦ γράψουμε. — κ. Ν. Στρ. Σμύρνη. Μποροῦμε νὰ σοῦ βροῦμε καὶ τὸν πρῶτο τόμο τοῦ «Νουμά», ἐξὸν ἀπὸ τοὺς ἀριθ. 14, 24, 55, 56, 58 καὶ 67. Ἡ ἀξία του εἶναι 25 δραχμές, δίχως παραπάνω ἐξόδα γιὰ τὰ ταχυδρομικά. — κ. Παρεμβαίνοντα (!). Ὅχι. Δὲ συμφωνοῦμε μὲ ὅσα ἔγραψε στὸ προπερασμένο φύλλο (ἀριθ. 483, σελ. 366) ὁ κ. Δ. Σφυριδόπουλος γιὰ τὸν κ. Γρ. Ξενοπούλου. Ὁ κ. Ξ., μιά κ' ἐργάζεται σὲ

ψημερίδα, φυσικὰ δὲν μπορεῖ νὰ κάνει καὶ τοῦ κεφαλιοῦ του; μὰ θὰ ὑπακούσῃ σὲ κείνον ποῦ διευτύνει τὴν ἐφημερίδα. Ἐτσι; ἔτσι; λέει ὁ κ. Σφυριδόπουλος εἶναι καὶ μένει προσωπικὴ του γνώμη, καὶ ὄχι γνώμη τοῦ «Νουμά». Ἐμεῖς συμφωνοῦμε πέρα πέρα μὲ τὸν κ. Ξενοπούλου.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Σχετικῶς μὲ τὴν προσεχῶς γενησομένην ἐπιθεώρησιν καὶ ταξινομήσιν τῶν κτηνῶν, φορτηγῶν καὶ αὐτοκινήτων ἀμαξῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κατὰ τὸν περὶ στρατιωτ. εἰσφορῶν νόμον, εἰδοποιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται ἵππων, φορβάδων, ἡμιόνων, βοῶν καὶ βουβάλων, ὅτι αὕτη θέλει τελεσθῆ κατὰ τμήματα ἀπὸ τῆς 7ης πρωτῆς ὥρας τῆς 2 Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 16ης ἰδίου ἔ. ἔ. ὡς ἑξῆς :

Α' τμήμα τὴν 2 καὶ 3 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Β' τμήμα τὴν 4 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Γ' τμήμα τὴν 5 καὶ 9 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Δ' τμήμα τὴν 7 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Ε' τμήμα τὴν 8 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

ΣΤ' τμήμα τὴν 9 καὶ 10 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Ζ' τμήμα τὴν 11 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Η' τμήμα τὴν 12 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Θ' τμήμα τὴν 13, 14 καὶ 15 Ἰουλίου ἔ. ἔ.

Θὰ προσαγγῶσι δὲ τὰ κτήνη τῶν ταῦτα πρὸ τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος μετὰ τῆς σαγῆς αὐτῶν, τὰς δὲ φορτηγούς ἀμάξας ἐξευγμένας. Οἱ μὴ προσελθόντες θὰ ἐπισύρωσι βαρυτάτας τὰς συνεπείας τοῦ Νόμου κατ' αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1 Ἰουλίου 1910

Ὁ Δήμαρχος

(Τ. Σ.)

Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΔΑ — «Ὅσοι ζωντανοὶ» δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ (Judas Errant) «Ἀγκάθεια καὶ τριδύλοι» δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, φρ. 125).

OSCAR WILDE — «DE PROFUNDIS» μετάφρ. Ἀλεξ. Μαρπουτζόγλου δρ. 2 (γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. 2,25).

VERNON LEE — «Ἡ Ἀριάδνη στὴ Μάντουα», δρᾶμα σὲ πέντε πράξεις (μετάφραση Στέφ. Πάργα) δρ. 1 (γιὰ τὸ ἐξωτερ. φρ. 1,25).

ΑΥΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ «Ἡ μουσικὴ διὰ τῶν αἰώνων»